

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.674 van 20 maart 1996
in de zaak A. 66.557/IV-15.415.**

In zake : Roger Louis WOUTERS,
wonende te ANTWERPEN,
Tweegezusterslaan 17

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II laan 117.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Roger Louis WOUTERS op 24 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 september 1995 van de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken houdende inschrijving van verzoeker bij zijn echtgenote in het bevolkingsregister van Borsbeek op het adres Broekstraat, nr. 4, komende van Antwerpen, Tweegezusterslaan, nr. 17;

Gezien het gelijktijdig ingediend verzoekschrift waarbij verzoeker vraagt om als voorlopige maatregel aan de stad Antwerpen het bevel te geven om hem in het bevolkingsregister aldaar in te schrijven, onder verbeurte van een dwangsom van 50.000 fr. per dag vertraging bij de uitvoering van het tussen te komen schorsingsarrest, ingaande 48 uur na aanzegging van het arrest;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. INSEL, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is gemeenteraadslid in de stad Antwerpen. Zijn woonplaats is gevestigd te Antwerpen, Tweegezusterslaan, nr. 17.

1.2. Op 16 januari 1995 deelt een gemeenteraadslid aan de provinciegouverneur mede dat verzoeker niet verblijft op het door hem opgegeven adres aan de Tweegezusterslaan, nr. 17, maar dat hij in werkelijkheid met zijn echtgenote verblijft te Borsbeek, Broekstraat, nr. 4. Verzoeker zou dus een "vals domiciliëringsadres" hebben opgegeven om "te voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden noodzakelijk om in Antwerpen als kandidaat voor de gemeenteraadsverkiezingen en momenteel als verkozen gemeenteraadslid te kunnen fungeren". Aan de provinciegouverneur wordt gevraagd om een onderzoek "zoals bepaald in artikel 10 van de gemeentewet" in te stellen en indien nodig, "het verval van het lidmaatschap van de heer Roger Louis WOUTERS te vorderen".

1.3. Op 30 januari 1995 vraagt de provinciegriffier namens de bestendige deputatie aan de Minister van Binnenlandse Zaken om een onderzoek in te stellen naar de verblijfplaats van verzoeker. Hij wijst op het dringend karakter van zijn verzoek, steunend op artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet, dat aan de bestendige deputatie de verplichting oplegt een beslissing te nemen over de vervallenverklaring binnen de dertig dagen na ontvangst van de klacht. Hij brengt ook aan dat hij de arrondissementscommissaris heeft belast met een onderzoek.

1.4. Het verslag van de bevolkingsinspecteur, gedagtekend 13 februari 1995, besluit, steunend enerzijds op elementen uit het bevolkingsregister (verzoeker is op het adres Tweegezusterslaan, nr. 17, ingeschreven samen met een ander echtpaar, zijnde de schoonouders van de dochter van verzoeker; verzoekers echtgenote is als alleenstaande ingeschreven op het adres te Borsbeek) en

anderzijds op een onderzoek ter plaatse, contacten met burens en met alle betrokkenen, dat verzoeker zijn hoofdverblijf heeft bij zijn echtgenote aan de Broekstraat, nr. 4, te Borsbeek.

Een verslag van de politiecommissaris van Borsbeek van 6 februari 1995 leert dat verzoekers echtgenote sinds 15 mei 1992 als alleenstaande is ingeschreven op het adres Borsbeek, Broekstraat, nr. 4, komende van Antwerpen, A. Spietaelslaan, nr. 18, op welk adres ook verzoeker was ingeschreven tot 25 maart 1992 - het ogenblik van zijn verhuis naar de Tweegezusterslaan nr. 17. Verzoekers auto zou regelmatig voor de woning te Borsbeek opgemerkt zijn en ook verzoeker wordt er regelmatig gezien, met zijn echtgenote of wanneer hij de hond uitlaat.

1.5. Met een brief van 15 februari 1995 wordt verzoeker door het ministerie van Binnenlandse Zaken verwittigd van de intentie om hem met ingang van 13 februari 1995 in te schrijven in het bevolkingsregister van Borsbeek. De mogelijkheid wordt hem geboden aan het bestuur gegevens te bezorgen die een invloed kunnen hebben op die zienswijze.

Verzoekers raadsman wijst er, in een brief van 28 februari 1995, het bestuur op geen kennis te hebben van de elementen die het bevolkingsonderzoek hebben opgeleverd. Hij bezorgt terzelfdertijd een dossier met kopies van allerhande briefwisseling waaruit zou moeten blijken dat verzoeker effectief in Antwerpen woont. Hij vraagt om inzage van het dossier van de zaak. Dit wordt hem op 13 april 1995 geweigerd, om reden dat de bestendige deputatie eerst uitspraak moet doen over de betwisting inzake de verkiesbaarheidsver-eisten.

1.6. Inmiddels blijkt de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 30 maart 1995 reeds een beslissing genomen te hebben over het verzoek van

gemeenteraadslid DEWINTER om verzoeker vervallen te verklaren van zijn mandaat. Het verzoek wordt als ongegrond afgewezen. In de zeer uitvoerig gemotiveerde beslissing, waaruit blijkt dat de bestendige deputatie rekening gehouden heeft met het verslag van de bevolkingsinspecteur, hierboven sub 1.4 vermeld, en met een verslag van de arrondissementscommissaris, wordt overwogen dat het door de klager aangebrachte feit ten bewijze van de valsheid van verzoekers verblijf in Antwerpen, met name dat verzoeker bij het gemeentebestuur als telefoonnummer het nummer van de woning van zijn echtgenote in Borsbeek had opgegeven, hoewel niet betwist, "onvoldoende aantoonde dat (verzoeker) samen met zijn echtgenote in Borsbeek zou wonen en dat zijn adres op de Tweegezusterslaan fictief zou zijn, gelet op de verklaringen van dhr. WOUTERS zelf als deze van zijn echtgenote en van dhr. G. VAN HOEY". Er wordt ook opgemerkt dat de klager zich niet verzet heeft tegen de kandidatuur van verzoeker toen de lijsten werden gevormd voor de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober 1994 en er wordt tenslotte overwogen "dat betrokkene op voornoemd adres is ingeschreven als alleenstaande, dat het pand klein is, maar voldoende is ingericht en wordt bewoond; dat het politieke en verenigingsleven van betrokkene zich afspelen in de stad Antwerpen; dat deze gegevens in redelijkheid de overtuiging rechtvaardigen dat dhr. WOUTERS te Antwerpen woonachtig is".

Tegen die beslissing is geen hoger beroep ingesteld.

1.7. Op 26 september 1995 neemt de afgevaardigde van de minister dan de beslissing waarvan thans de schorsing wordt gevraagd. In de overwegingen wordt verwezen naar de vraag van de provinciegrieffier van 30 januari 1995 en naar het door de gemeente Borsbeek bezorgde verslag van de politiecommissaris van 6 februari 1995, en worden de relevante gegevens uit het

verslag van de bevolkingsinspectie van 13 februari 1995 overgenomen.

De beslissing stelt tenslotte :

"Overwegende dat de heer gouverneur van de provincie Antwerpen, die bij brief van 10 augustus 1995 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij brief van 18 augustus 1995 mededeelt over geen nieuwe elementen te beschikken, maar verwijst naar de beslissing van de bestendige deputatie dd. 30 maart 1995 waarbij het verzoek van F. DEWINTER tot vervallenverklaring van het mandaat van de heer R. WOUTERS als gemeenteraadslid te Antwerpen als ongegrond werd afgewezen;

Overwegende echter dat uit het bevolkingsonderzoek en uit het politieverslag van de gemeente Borsbeek dd. 6 februari 1995 voldoende blijkt dat betrokkene wel degelijk zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd aan de Broekstraat, 4, te Borsbeek en er één gezin vormt met zijn echtgenote, mevrouw Rosa Van OUYTSEL".

1.8. Bij brief van 27 september 1995 wordt de beslissing voor uitvoering aan de betrokken gemeentebesturen overgemaakt. Aan verzoekers raadsman wordt op dat ogenblik alleen medegedeeld "dat het departement ... een beslissing heeft genomen".

1.9. Op 26 oktober 1995 besluit het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen, op grond van het door de gemeente Borsbeek afgegeven bewijs van inschrijving van verzoeker in het bevolkingsregister van die gemeente, en onder de vaststelling dat "de heer Roger WOUTERS hierdoor niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvereisten", "de procedure tot vervallenverklaring van het ambt van gemeenteraadslid aanhangig te maken bij de bestendige deputatie". Die beslissing is op het provinciebestuur ingekomen op 30 oktober 1995. Er worden geen gegevens voorgelegd waaruit blijkt dat de bestendige deputatie terzake reeds een beslissing zou hebben genomen.

Over het verzoek tot schorsing.

2. Overwegende dat de Raad van State slechts de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan bevelen op voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing en dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt bewezen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel put uit de schending van het gezag van de beslissing van de bestendige deputatie van 30 maart 1995; dat hij dit middel als volgt toelicht: de bestreden beslissing spreekt zich uit over de verblijfstoestand van verzoeker, met toepassing van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en het koninklijk besluit van 16 juli 1992; nochtans had de bestendige deputatie zich op dit punt, naar aanleiding van het verzoek tot vervallenverklaring van verzoekers mandaat van gemeenteraadslid, reeds uitgesproken; zij had daarbij rekening gehouden met het verslag van de bevolkingsinspecteur van 13 februari 1995; vermits de bestendige deputatie op 30 maart 1995 als rechtscollege geoordeeld heeft dat verzoeker terecht was ingeschreven in het bevolkingsregister van de stad Antwerpen en vermits die uitspraak definitief is, kan de Minister van Binnenlandse Zaken die rechterlijke beslissing, waarin werd gesteld dat de conclusie van de bevolkingsinspecteur niet gevolgd kon worden, niet naast zich neerleggen, zeker nu er zich sedert de datum van dat verslag geen enkel nieuw feit heeft voorgedaan;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat een besluit van de bestendige deputatie geen hogere rechtskracht heeft dan een ministerieel besluit, genomen in een aangelegenheid waarin de wet aan een minister een bepaalde bevoegdheid verleent; dat zij daaraan toevoegt dat, in zoverre verwezen wordt naar het jurisdictioneel karakter van de beslissing van de bestendige deputatie, dit gezag vooreerst enkel geldt

voor de partijen in het geding en beperkt is tot het voorwerp van de beslissing, in casu de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid van verzoeker en dat, ook al zou het gezag "erga omnes" aangenomen worden, dit gezag overeenkomstig recente rechtspraak van het Hof van Cassatie sterk moet genuanceerd worden in die zin dat het slechts aan derden kan tegengeworpen worden onder voorbehoud dat het voor hen mogelijk is het tegenbewijs te leveren; dat zij besluit dat de bestendige deputatie is opgetreden in het kader van de controle van de verkiesbaarheidsvereisten (artikel 65 Gemeentekieswet), terwijl de Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is voor de vaststelling van het hoofdverblijf van een persoon, ook als hij gemeenteraadslid is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel uiteenzet dat artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 hem een recht van verweer verleent, in die zin dat het bestuur, bij het einde van het onderzoek de persoon, wiens verblijfstoestand werd onderzocht, op de hoogte moet stellen van zijn intenties en hem moet uitnodigen zijn opmerkingen te formuleren; dat hij stelt dat dit verweer noodzaakt dat hij kennis van zaken heeft, hetgeen veronderstelt dat hij inzage moet kunnen hebben van het dossier dat door het bestuur is opgesteld en dat het dossier moet zijn afgehandeld op het ogenblik dat hem om een reactie wordt gevraagd; dat, toegepast op de onderhavige zaak, hij artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 geschonden acht doordat hem op 15 februari 1995 werd medegedeeld dat het de bedoeling was hem in het bevolkingsregister van de gemeente Borsbeek te laten inschrijven, dat hij daarop antwoordde bij gebrek aan kennis van het dossier in de onmogelijkheid te zijn die informatie te weerleggen, dat de inzage van het dossier hem op 13 april 1995 werd geweigerd, terwijl hij er op 27 september 1995 van werd verwittigd dat er een beslissing genomen was en terwijl het dossier ongetwijfeld zal aantonen dat het ministerie

na 15 februari 1995 nog zal getracht hebben het dossier te vervolledigen;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 niet bepaalt dat de betrokkene de mogelijkheid moet krijgen om inzage te nemen van het dossier, maar dat enkel wordt voorzien in de mogelijkheid om opmerkingen en verweermiddelen te formuleren, dat overigens verzoeker ongetwijfeld kennis had van het verslag van de bevolkingsinspecteur van 13 februari 1995 omdat het in het dossier van de bestendige deputatie werd behandeld, en dat hij de kans heeft gekregen om zijn opmerkingen te formuleren; dat zij daaraan toevoegt dat sedert de brief van 15 februari 1995 aan verzoeker geen nieuwe handelingen meer werden gesteld, en dat het middel niet tot vernietiging kan leiden omdat de minister, nu verzoeker geen middelen inroept tegen de feitelijke vaststellingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, in geval van vernietiging van zijn beslissing toch dezelfde beslissing zou moeten nemen;

3.1. Overwegende, wat het eerste middel betreft, dat de verwerende partij niet betwist dat zij over geen andere feitelijke beoordelingselementen beschikte dan diegene waarmee ook de bestendige deputatie heeft rekening gehouden toen deze, in het kader van de vraag naar de vervallenverklaring van verzoeker, uitmaakte waar het hoofdverblijf van verzoeker was gevestigd; dat de Gouverneur van de provincie Antwerpen haar op 10 augustus 1995 nog heeft medegedeeld dat hij over geen nieuwe elementen beschikte sinds de beslissing van de bestendige deputatie;

3.2. Overwegende dat de bestendige deputatie, wanneer zij overeenkomstig artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet oordeelt over de verkiesbaarheidsvereisten van de gemeenteraadsleden, een jurisdictionele

beslissing neemt, bekleed met het gezag van rechterlijk gewijsde ten aanzien van het beschikkend gedeelte én ten aanzien van de motieven die er de noodzakelijke basis van vormen en het verklaren; dat de administratieve overheid, die overeenkomstig artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 een betwisting beslecht in verband met het hoofdverblijf van een persoon die ook gemeenteraadslid is, verplicht is zich te schikken naar - en dus geen beslissing mag nemen die ingaat tegen - de uitspraak die de bestendige deputatie met betrekking tot dezelfde persoon heeft gedaan ten aanzien van de vraag of de betrokkene voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarde vermeld in artikel 65, lid 1, 3°, van de Gemeentekieswet, en waarbij zij heeft moeten nagaan of de betrokkene zijn hoofdverblijfplaats had in de gemeente waar hij tot raadslid werd verkozen; dat de genoemde administratieve overheid het gezag van gewijsde van de beslissing van de bestendige deputatie niet zou schenden wanneer zij haar beslissing zou steunen op gegevens waarmee de bestendige deputatie geen rekening heeft gehouden, hetzij omdat ze haar niet ter kennis waren gebracht, hetzij omdat zij nadien werden verzameld; dat in dit geval de verwerende partij uitdrukkelijk naar zulke gegevens heeft gezocht, maar dat de provinciegouverneur haar antwoordde geen nieuwe elementen te kunnen aanbrengen; dat derhalve de verwerende partij, door haar beslissing op geen andere gegevens te steunen dan die welke door de bestendige deputatie in haar uitspraak waren betrokken, het gezag van gewijsde van de uitspraak van 30 maart 1995, waarin gesteld werd dat onvoldoende aangetoond was dat verzoeker zijn hoofdverblijf niet in Antwerpen had, lijkt te hebben miskend; dat het eerste middel ernstig voorkomt;

3.3. Overwegende, wat de bij de totstandkoming van de bestreden beslissing gevolgde procedure betreft zoals verzoeker die met zijn tweede middel bestrijdt, dat artikel 8, § 1, derde lid, van de wet van

19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters de tegenpartij de verplichting oplegt om de personen, wiens verblijfstoestand moet worden geregulariseerd, daarvan op de hoogte te stellen om hun de mogelijkheid te geven hun eventuele opmerkingen of verweermiddelen te doen gelden binnen vijftien dagen na deze kennisgeving; dat die bepaling ook voorschrijft dat de betrokkenen op hun verzoek worden gehoord; dat artikel 8, § 1, derde lid, zodoende een echt recht op tegenspraak organiseert ten voordele van de persoon in wiens verblijfstoestand een verandering wordt beoogd; dat dit wettelijk georganiseerd recht op tegenspraak, bij het einde van het administratief onderzoek en dus nadat alle relevante gegevens zijn ingewonnen, om deugdelijk te kunnen worden uitgeoefend, veronderstelt dat de betrokkene, zo hij erom vraagt, inzage krijgt van het volledige dossier; dat in dit geval de inzage van het dossier aan verzoeker uitdrukkelijk werd geweigerd; dat de omstandigheid dat verzoeker het verslag van de bevolkingsinspecteur in het dossier van de bestendige deputatie heeft kunnen inzien, niet relevant is, nu verzoeker niet kon weten of het bestuur geen andere gegevens had verzameld; dat in die omstandigheden ook het tweede middel ernstig wordt bevonden;

4.1. Overwegende dat verzoeker, ten bewijze van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ondergaat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, verwijst naar de brief die het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen op 25 oktober 1995 aan de bestendige deputatie heeft gestuurd en waarmee, precies omdat de verwerende partij heeft beslist dat hij in Borsbeek ingeschreven moet worden, de procedure van vervallenverklaring van zijn mandaat op grond van artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet wordt ingezet; dat hij op grond daarvan besluit dat hij wordt blootgesteld aan de vervallenverklaring van zijn mandaat van gemeenteraadslid in de stad

Antwerpen; dat hij ook nog stelt dat de bestreden beslissing "zijn rechten schendt" en zijn "belangen" ernstig schaadt doordat hij, zolang er geen arrest ten gronde is, in het ongewisse blijft over de vraag naar zijn verkiesbaarheid (in Antwerpen), terwijl een rechtscollege reeds oordeelde dat hij terecht in het bevolkingsregister van de stad Antwerpen was ingeschreven;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing niet automatisch tot gevolg heeft dat verzoeker van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, maar dat er eerst een procedure voor de bestendige deputatie moet worden gevoerd; dat zij daaraan toevoegt dat de bestendige deputatie als rechtscollege niet gebonden is door een beslissing van de administratieve overheid zodat er geen voldoende causaal verband tussen de bestreden beslissing en het mogelijk nadeel bestaat en dat het nadeel zal worden hersteld door het vernietigingsarrest;

4.3. Overwegende dat, ook al moet worden aangenomen dat de beslissing waarvan de schorsing wordt gevraagd niet automatisch tot gevolg heeft dat verzoeker vervallen is van zijn mandaat, de bestreden beslissing in elk geval tot gevolg heeft gehad dat er tegen verzoeker een nieuwe procedure van vervallenverklaring is opgestart en tot gevolg heeft dat de bestendige deputatie er luidens artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet toe wordt verplicht een nieuwe beslissing te nemen over de verblijfstoestand van verzoeker; dat de bestendige deputatie, zelfs in de veronderstelling dat zij zich als jurisdictioneel orgaan niet gebonden moet achten door een beslissing van een administratieve overheid, bij het onderzoek van de zaak onmiskenbaar geconfronteerd zal worden met de inmiddels reeds geconcretiseerde inschrijving van verzoeker in het bevolkingsregister van de gemeente Borsbeek; dat de schorsing van de bestreden beslissing kan voorkomen dat de besten-

dige deputatie bij het voeren van haar onderzoek zou beïnvloed worden door de conclusie die de verwerende partij heeft verbonden aan de haar voorgelegde feitelijke gegevens die niet verschilden van die welke ter kennis waren van de bestendige deputatie; dat verzoeker derhalve terecht stelt dat zijn mandaat van gemeenteraadslid te Antwerpen in het gedrang komt en dat dit hem, in de gegeven omstandigheden, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende dat de voorwaarden voor schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zijn vervuld;

Over de vordering tot oplegging van voorlopige maatregelen met dwangsom.

5.1. Overwegende dat verzoeker vraagt om bij wege van voorlopige maatregel te bevelen dat hij zal ingeschreven worden in het bevolkingsregister van de stad Antwerpen, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 50.000 fr. per dag vertraging in de uitvoering van het tussen te komen arrest, ingaande 48 uur na de betekening; dat hij de reden voor het opleggen van die voorlopige maatregel vindt in de concrete tenuitvoerlegging van de beslissing door de daadwerkelijke inschrijving in het bevolkingsregister van Borsbeek terwijl de schorsing van de tenuitvoerlegging van de ministeriële beslissing niet volstaat om zijn belangen afdoende te beschermen vermits zijn schrapping in het bevolkingsregister van Antwerpen tot gevolg heeft dat zijn mandaat van gemeenteraadslid aldaar in het gedrang komt;

5.2. Overwegende dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden ministeriële beslissing de verwerende partij ertoe moet brengen aan de respectieve gemeentebesturen, door mededeling van het schorsingsar-

rest, opdracht te geven om de wijziging aan de inschrijving van verzoeker voorlopig ongedaan te maken; dat de door verzoeker gevraagde voorlopige maatregel niet verder reikt dan datgene waartoe de correcte uitvoering van het schorsingsarrest de verwerende partij reeds verplicht; dat de Raad van State niet moet herhalen welke rechten de wet aan verzoeker toekent; dat de vordering tot het opleggen van de gevraagde voorlopige maatregel, en de daarbij horende vordering tot oplegging van een dwangsom, om die reden moet afgewezen worden;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 september 1995 van de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken houdende inschrijving van verzoeker bij zijn echtgenote in het bevolkingsregister van Borsbeek op het adres

Broekstraat, nr. 4, komende van Antwerpen,
Tweegezusterslaan, nr. 17.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige
maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories
van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot
dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste
memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig maart 1900 zesennegentig,
door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.